

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 21.

WARSZAWA, DNIA 4 WRZEŚNIA 1920.

Rok II.

TREŚĆ: 215. Ustawa o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych. 516. Rozporządzenie Rady Ministrów o dodatkach za wysługę lat, studja wyższe i dodatku drożynianym. 217. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie djet i kosztów podróży.

215.

U S T A W A.^{*)}

z dnia 13 lipca 1920 r.

o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych.

C Z E Ś Ć I.

Uposażenie urzędników.

Art. 1. Każdy urząd państwowy będzie w etacie zaliczony do jednego z XII stopni służbowych.

Urzędnik stały otrzymuje uposażenie, przywiązane do stopnia służbowego tego urzędu, na który został mianowany.

Art. 2. Uposażenie to składa się:

- a) z płacy zasadniczej,
- b) z dodatku za wysługę lat i
- c) z dodatku drożynianego.

Art. 3. Ustanawia się następujące zasadnicze płace miesięczne w markach polskich:

Stopień służbowy:

I.	5000
II.	4500
III.	3800
IV.	3200
V.	2600
VI.	2048

Stopień służbowy:

VII.	1888
VIII.	1518
IX.	1353
X.	1023
XI.	858
XII.	500

Art. 4. Tytułem dodatku za wysługę lat, urzędnik stały otrzymuje za każdy rok służby państwowej $2\frac{1}{2}\%$ pobieranej w danej chwili płacy zasadniczej.

^{*)} Ogłoszona w dzienniku ustaw № 65 poz. 429 z 1920 r.

Urzędnikowi, który wykaże, iż ukończył studia wyższe na jednym wydziale uniwersytetu lub równorzędnego zakładu naukowego, zakończone przepisaniem egzaminami, dolicza się 5% płacy zasadniczej za każdy rok studjów.

Dodatek za studia wyższe nie może przenosić 20% płacy zasadniczej.

Czasu pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku za wysługę lat; inna służba wojskowa zalicza się, o ile urzędnik nie spełniał jej równocześnie z państwową służbą cywilną.

Urzędnik zaczyna pobierać dodatek za wysługę lat dopiero po upływie roku od zamianowania go urzędnikiem stałym.

Dodatek za następną wysługę lat przyznaje się corocznie z urzędu od 1 dnia miesiąca, następującego po terminie wysługi.

Dodatek za studia wyższe otrzymuje urzędnik z chwilą mianowania go urzędnikiem stałym.

Art. 5. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, urzędnik pobiera dodatek drożyzniany do płacy zasadniczej, zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której stale pełni służbę.

Pod względem stosunków rodzinnych dzieli się urzędników na 4 grupy.

Do pierwszej grupy należą samotni, do drugiej — utrzymujący jednego lub dwóch członków rodziny (mała rodzina), do trzeciej — utrzymujący do czterech członków rodziny (średnia rodzina), do czwartej — utrzymujący więcej niż czterech członków rodziny (duża rodzina).

Przy zaliczaniu do grup, uwzględnia się będących na utrzymaniu urzędnika: a) żonę, względnie męża, b) ślubne i uprawnione dzieci tudzież pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych albo umysłowych nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończonych lat 24; w wypadkach ułomności fizycznej lub umysłowej, władza centralna może w drodze wyjątku uwzględnić dzieci w wieku ponad 24 lata.

Jeżeli oboje małżonkowie pozostają w służbie państwowej, nie uwzględnia się żony przy wymiarze dodatku drożyznianego dla męża.

Dzieci i pasierby, które weszły w związki małżeńskie lub które same się utrzymują, jako też pasierby, posiadających własne zaopatrzenie, nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożyznianego.

Podstawę do obliczania dodatku drożyznianego stanowi płaca zasadnicza.

Wysokość miesięcznego dodatku drożyznianego, obliczanego w markach polskich, ustala się, mnożąc procentową część płacy zasadniczej, stanowiącej mnożną, przez mnożnik jednakowy dla wszystkich stopni służbowych, a różny dla poszczególnych klas miejscowości.

Mnożna ta wynosi dla urzędników samotnych:

Placy zasadniczej				Placy zasadniczej			
A I stopniu służbowym				w VII stopniu służbowym			
"	II	"	1%	"	VIII	"	1,3%
"	III	"	1%	"	IX	"	1,4%
"	IV	"	1%	"	X	"	1,5%
"	V	"	1,1%	"	XI	"	1,6%
"	VI	"	1,2%	"	XII	"	1,7%
							1,8%

Mnożna ta powiększa się dla małej rodziny o cztery jednostki, dla średniej—o siedem jednostek, dla dużej o 10 jednostek. Tak wypośredkowaną cyfrę mnoży się przez ustalony mnożnik.

W chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, ustala się mnożnik dla najwyższej klasy miejscowości na 150.

Podziału miejscowości na klasy dokona Rada Ministrów, na wniosek Ministra Skarbu, biorąc pod uwagę różnicę warunków ekonomicznych, z tem jednak zastrzeżeniem, że kwota dodatku drożyznianego dla miejscowości, zaliczonej do klasy najniższej, nie może się różnić od odpowiedniej kwoty dla miejscowości, zaliczonej do klasy najwyższej, więcej, aniżeli o 40%.

W zależności od zmiany warunków ekonomicznych, jako też od zmiany stosunków, które stanowiły podstawę zaliczenia miejscowości do poszczególnych klas, Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu, władną będzie podwyższać lub obniżać stopę mnożnika i zarządzać zmiany w zaliczeniu miejscowości do poszczególnych klas.

Art. 6. Jeżeli urzędnik otrzymuje mieszkanie w naturze, wartość tego mieszkania potrąca się z uposażenia.

Art. 7. Urzędnik otrzymuje ze Skarbu Państwa tylko jedno stałe uposażenie służbowe. Może jednak, za spełnianie czynności właściwych innemu urzędowi otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość ustala właściwa władza centralna w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się:

- a) dla wstępujących do służby państwowej, czy to po raz pierwszy, czy ponownie: o ile istotne objęcie służby nastąpiło najpóźniej dnia 15 miesiąca kalendarzowego,—od 1-go dnia tego miesiąca, a o ile po 15-ym dniu miesiąca kalendarzowego — od 15-go dnia tegoż miesiąca,
- b) w pozostałych wypadkach z dniem pierwszym najbliższego kalendarzowego miesiąca po dniu mianowania na nowy urząd, względnie po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia. Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę wysokości uposażenia, przysługuje urzędnikowi prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci urzędnika, wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób—z ostatnim dniem tego kalendarzowego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 9. Uposażenie wypłaca się urzędnikowi w ratach miesięcznych zgóry w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystym, wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Art. 10. Postanowienia powyższych artykułów, z wyjątkiem art. 4 (dodatek za wysługę lat i studia wyższe), stosują się analogicznie do urzędników prowizorycznych.

Art. 11. Normy wszelkich poborów niestałych i ubocznych, jak djety, dodatki za kierownictwo, dodatki funkcyjne, ryczałty rozjazdowe i t. p. określi rozporządzenie Rady Ministrów.

CZĘŚĆ II.

Uposażenie funkcjonarjuszów niższych.

Art. 12. Funkcjonarjusz niższy stały pobiera uposażenie, ustalone według zasad art. 2 ustawy niniejszej.

Art. 13. Pod względem wysokości uposażenia każda posada funkcjonarjusza niższego będzie w etacie zaliczona do jednego z 9 stopni.

Art. 14. Ustanawia się następujące zasadnicze place miesięczne w markach polskich.

Stopień płacy		Stopień płacy	
1	350	6	600
2	400	7	650
3	450	8	700
4	500	9	800
5	550		

Art. 15. Postanowienia art. 4 stosują się do stałych funkcjonarjuszów niższych.

Art. 16. Postanowienia art. 5 stosują się do funkcjonarjuszów niższych z tą zmianą, że podstawę do obliczenia dodatku drożyznianego stanowi następujący procent płacy zasadniczej t. j. mnożna, wynosząca przy samotnych:

1-go i 2-go stopnia płacy	2%
3-go i 4-go " "	1,9%
5-go " "	1,8%
6-go i 7-go " "	1,7%
8-go i 9-go " "	1,6%

Art. 17. Postanowienia art. 6, 8, 9, 10 i 11 stosuje się do funkcjonarjuszów niższych bez zmiany, postanowienia art. 7 analogicznie.

Postanowienia przejściowe.

Art. 18. W rozumieniu niniejszej ustawy uważani być mają:

- 1) za urzędników lub funkcjonarjuszów niższych stałych:
 - a) na obszarze b. zaboru rosyjskiego—wszyscy etatowi urzędnicy oraz funkcjonarjusze niżsi,
 - b) w b. zaborze austriackim — wszyscy stali urzędnicy, podurzędnicy tudzież słudzy,
 - c) w b. zaborze pruskim — wszyscy urzędnicy etatowi;
- 2) za urzędników lub funkcjonarjuszów niższych prowizorycznych:
 - a) w b. zaborze rosyjskim—wszyscy pozaetatowi urzędnicy oraz funkcjonarjusze niżsi,

- b) w b. zaborze austriackim — wszyscy prowizoryczni urzędnicy, podurzędnicy tudzież słudzy,
- c) w b. zaborze pruskim — wszyscy urzędnicy pozaetatowi, o ile ich stosunek służbowy nie opiera się na prywatno - prawnej umowie o najem usług.

Art. 19. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat, czas służby urzędnika i niższego funkcjonariusza państwowego — w rozumieniu ustawy niniejszej — liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Państwie Polskiem.

W czasie przejściowym komisje weryfikacyjne, ustanowione przy władzach centralnych, tudzież przy podległych im bezpośrednio władzach niższych (władze II instancji), będą mogły zaliczyć do czasu wysługi pewną liczbę lat tym urzędnikom i funkcjonariuszom niższym, którzy są obecnie w służbie państwowej polskiej lub wstąpią do tej służby najpóźniej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, a którzy 1) pozostawali w służbie państwowej państw obcych lub też w służbie samorządowej w państwach obcych; 2) albo też udowodnią, że pracą zawodową przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej nabyli kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniających ich do obecnie spełnianej służby państwowej. Zaliczyć można w ten sposób z poprzedniej służby lub pracy zawodowej najwyżej lat 20, co jednak nie przesądza zaliczenia czasu służby lub pracy do emerytury.

Komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć urzędnikom i funkcjonariuszom niższym, którzy wstąpili do służby państwowej po pierwszym październiku 1920 r., poprzedni czas służby lub pracy zawodowej tylko wówczas, jeżeli urzędnik lub funkcjonariusz niższy wykaze, że zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły mu wcześniejsze wstąpienie do służby państwowej polskiej.

W wypadkach dłuższego urlopu bez uposażenia, odliczenia pewnego czasu na mocy orzeczenia dyscyplinarnego, czasu dobrowolnej służby wojskowej i t. p. wstrzymuje się decyzję, co do przyznania dodatku za wysługę lat za te czasokresy, aż do wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Emerytowi, który zostanie przyjęty do czynnej służby państwowej polskiej, może być zaliczony czas służby państwowej lub samorządowej odbytej w państwach obcych, przed przeniesieniem go na emeryturę.

Decyzję w innych wypadkach zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 20. Rada Ministrów postanowi, na wniosek szefów właściwych władz centralnych, do których stopni służbowych i stopni płacy, przewidzianych niniejszą ustawą, należy zaliczyć urzędy lub posady urzędowe na obszarze Rzeczypospolitej.

Do czasu tego zaliczenia, urzędnicy i funkcjonariusze niżsi pobierać będą uposażenia według poniższych zasad:

1) w b. zaborze rosyjskim:

- a) urzędnicy stali i prowizoryczni, którzy dotychczas otrzymywali uposażenie pewnej kategorii płac, — płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyznianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego. Urzędnicy, którzy dotychczas otrzymywali uposażenie według Vb kategorii płac — otrzymywać będą w cza-

sie przejściowym placę zasadniczą w kwocie 2.350 mk. miesięcznie, a podstawę do obliczenia ich dodatku drożyznianego stanowić będzie w tym czasie dla samotnych mnożna 1,15%.

Od chwili wejścia w życie ustawy niniejszej, nominacje na urzędy, zaliczone dotąd do kategorii Vb, odbywać się nie mogą ani w drodze awansu ani też przy przyjęciu na służbę państwową,

- b) funkcjonariusze niżsi będą pobierali placę zasadniczą jednego ze stopni od 1 do 9, ze stosownym dodatkiem drożyznianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby;
- 2) w b. zaborze austriackim:
 - a) urzędnicy stali i prowizoryczni, którzy dotychczas pobierali uposażenie pewnej klasy rangi, będą pobierali placę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyznianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego, bez względu na to, czy uposażenie danej rangi pobierali na podstawie mianowania, czy też czasowego posunięcia, w myśl § 51 austriackiej ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. U. P. № 15 Pragmatyka służbowa);
 - b) leśniczowie i pomocnicy lasowi w zarządach dóbr państwowych i funduszowych, tudzież w administracji politycznej, którzy dotychczas pobierali uposażenie w myśl austriackiej ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. U. P. № 16) i podlegali postanowieniom II części austriackiej ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. U. P. № 15) będą pobierali placę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyznianym ustaloną dla stopnia służbowego od XII do VIII włącznie, odpowiednio do kwalifikacji i czasu służby państwowej;
 - c) praktykanci w grupach, podanych w § 52 Pragmatyki, będą pobierali wynagrodzenie, równe placę zasadniczej ze stosownym dodatkiem drożyznianym, przywiązanej, o ile chodzi o praktykantów, w grupie pragmatyki A i B—X, w grupie C—do XI, a w grupie D—do XII stopnia służbowego;
 - d) oficjanci i oficjantki kancelaryjni będą pobierali placę zasadniczą, przywiązaną do XII stopnia służbowego, ze stosownym dodatkiem drożyznianym;
 - e) funkcjonariusze niżsi będą pobierali placę jednego ze stopni od 1—9, ze stosownym dodatkiem drożyznianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby;
- 3) w b. zaborze pruskim:
 - a) urzędnicy etatowi i pozaetatowi, pobierający uposażenie według klasy I—XII włącznie, otrzymywać będą placę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyznianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego;
 - b) urzędnicy etatowi i pozaetatowi, pobierający uposażenia według klasy XIII, XIV i XV, otrzymywać będą placę jednego ze stopni 1—9, ze stosownym dodatkiem drożyznianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby.

W razie wątpliwości, według której kategorii rangi lub klasy urzędnik lub funkcjonariusz niższy pobiera uposażenie, decydującą jest wy-

sokość jego płacy zasadniczej, którą oblicza się przez potrącenie z jego uposażenia wszelkich dodatków ekonomicznych, wojennych drożyznianych, nadzwyczajnych, mieszkaniowych, rodzinnych, starszeństwa, aktywalnych i funkcyjnych.

W wypadkach, w których tak obliczona wysokość płacy zasadniczej nie odpowiada żadnej z płac, oznaczonej w odnośnej tabeli, lecz leży w granicach dwu bezpośrednio po sobie następujących pozycji płacy zasadniczej, bierze się za podstawę obliczenia tę kategorię, rangę lub klasę, do której wysokość ostatniej płacy zasadniczej najbardziej się zbliża.

W czasie przejściowym, na wniosek szefa właściwej władzy centralnej, Rada Ministrów może utrzymać nadal nadzwyczajne dodatki wyrównawcze przyznane już pewnym kategoriom urzędników.

Art. 21. Rada Ministrów może, na wniosek szefa właściwej władzy centralnej, złożony w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przyznać w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o uposażeniu, pewnym rodzajom funkcjonariuszów niższych płacę zasadniczą trzech najniższych stopni służbowych.

Art. 22. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą państwowych pracowników, przyjętych na podstawie osobnych z nimi zawartych umów.

Art. 23. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą, Wyплаты, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30 czerwca 1920 r.

Art. 24. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a nadto, o ile chodzi o b. dzielnicę pruską—w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trampczyński.

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:

W. Grabski.

Minister b. dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski.

216.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW *)

o dodatkach za wysługę lat, względnie trzechlecia, za studja wyższe i dodatku drożyznianym do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych.

Celem wykonania postanowień, zawartych w art. 4, 5 i 19 ustawy z dnia 13 lipca 1920. Dz. U. R. P. № 65 poz. 429, art. 4, 5, 15 ustawy z dnia 13 lipca 1920. Dz. U. R. P. № 65 poz. 430, art. 4, 5 i 14 ustawy

*) Ogłoszone w dzienniku ustaw. № 77 poz. 521 r. 1920.

z dnia 13 lipca 1920. Dz. U. R. P. № 65 poz. 431, art. 1, 2, 3, 4 i 10 ustawy
z dnia 13 lipca 1920. Dz. U. R. P. № 65 poz. 432, art. 1, 2, 3, 14 ustawy
z dnia 13 lipca 1920. Dz. U. R. P. № 65 poz. 433, art. 2, 6, 21 ustawy
z dnia 13 lipca 1920. Dz. U. R. P. № 65 poz. 434, art. 1, 2 i 9 ustawy
z dnia 13 lipca 1920. Dz. U. R. P. № 65 poz. 435, art. 10 ustawy z dnia
13 lipca 1920. Dz. U. R. P. № 65 poz. 436 zarządza się co następuje:

CZEŚĆ PIERWSZA.

Dodatek za wysługę lat, względnie za trzechlecia oraz dodatek za studia wyższe.

I. Dodatek za wysługę lat (trzechlecia).

Art. 1. Komisje weryfikacyjne tworzy się przy wszystkich Ministerstwach, władzach i urzędach centralnych, tudzież przy samostanowionych władzach II instancji, bezpośrednio władzom centralnym podległym.

Jeżeli komisja weryfikacyjna nie może być utworzona przy władzy II instancji z powodu szczupłości personelu, szef właściwej władzy centralnej porucza jej czynności komisji weryfikacyjnej, utworzonej przy innej władzy II instancji lub komisji, istniejącej przy władzy centralnej.

Art. 2. Komisje weryfikacyjne utworzone przy władzach II instancji właściwe są dla wszystkich funkcjonariuszów państwowych, pełniących służbę we władzy, przy której komisje utworzono, tudzież podległych tej władzy władz i urzędów I instancji; komisje przy władzach centralnych są właściwe dla wszystkich urzędników pełniących służbę we władzy centralnej.

O ile chodzi o urzędników, którym przysługuje prawo do pobierania uposażenia przywiązanego do I, II, III i IV stopnia służbowego, zaliczenia czasu poprzedniej służby lub pracy zawodowej dokona specjalna komisja weryfikacyjna ustanowiona przez Radę Ministrów na wniosek Prezydenta Ministrów.

Art. 3. Komisja weryfikacyjna obraduje w kompletach złożonych z przewodniczącego i czterech członków.

Przewodniczącego, trzech członków i trzech zastępców członków mianuje szef właściwej władzy centralnej, wyznaczając zarazem zastępcę przewodniczącego z grona członków; o ile chodzi o komisje weryfikacyjne przy władzach II instancji, mianowanie następuje na wniosek szefa tej władzy.

Jednym z członków każdej komisji jest delegat Skarbu, lub jego zastępcą, których mianuje Minister Skarbu, o ile chodzi o władzę II instancji, na wniosek Prezesa właściwej Izby Skarbowej, względnie małopolskiej Dyrekcji Skarbu.

Zastępcy biorą udział w komisji z prawem głosu w razie przeszkody ze strony członków rzeczywistych.

Art. 4. Uchwały komisji weryfikacyjnej zapadają bezwzględnie większością głosów. Przewodniczący głosuje na końcu.

Członek Komisji, będący delegatem Skarbu, może założyć protest przeciw ostatecznej uchwale Komisji.

W razie protestu delegata Skarbu przeciw uchwale komisji, decyduje w danej sprawie ostatecznie Rada Ministrów.

Art. 5. Referentami sprawy są członkowie komisji; w razie nawału pracy mogą być przydani komisji referenci z grona urzędników władzy, przy której komisja istnieje; referenci referują i składają wnioski, nie mają jednak prawa głosowania.

Z posiedzeń i uchwał komisji prowadzi się protokół.

Protokulanta i potrzebnych ewentualnie urzędników-referentów wyznaczy szef władzy, przy której komisja istnieje.

Art. 6. Funkcjonariusze państwowi, pełniący służbę w chwili wejścia w życie ustawy o uposażeniu, którzy ubiegają się o zaliczenie poprzedniej służby w państwach obcych lub czasu pracy zawodowej winni złożyć należycie udokumentowane podania na ręce swego bezpośredniego przełożonego, który je wraz z własną opinią składa w ciągu 3 dni szefowi władzy, przy której ustanowiono komisję weryfikacyjną.

Szef tej władzy przesyła podania przewodniczącemu komisji weryfikacyjnej.

Art. 7. Do podania dołączyć należy wszelkie potrzebne dokumenty w oryginale lub uwierzytelnionych notarialnie lub sądownie odpisach, zawierające dowody poprzedniej służby w państwach obcych lub pracy zawodowej.

Za wystarczające dowody dawnej służby państwowej w państwach obcych (tak cywilnej jak i wojskowej) i samorządowej lub pracy zawodowej będą uważane, obok oryginalnych dokumentów służbowych, (pism nominacyjnych, wykazów stanu osobowego i t. p.) i uwierzytelnionych ich odpisów, oryginalne poświadczenia władz, urzędów, instytucji i korporacji, wydawane na podstawie akt urzędowych; w wyjątkowych wypadkach, np. zaginięcia lub zniszczenia akt, zastąpić je mogą poświadczenia conajmniej dwóch wiarogodnych świadków, stwierdzające z największą ścisłością czas służby lub pracy, jej rodzaj i charakter.

Podpisy świadków winny być sądownie lub notarialnie legalizowane.

Art. 8. Komisja weryfikacyjna bada złożone podania i dołączone dowody, może w razie wątpliwości co do wiarogodności, autentyczności złożonych dowodów a także o ile uzna je za niewystarczające, wezwać urzędnika za pośrednictwem władzy, przy której istnieje, do przedłożenia dalszych dowodów, uzupełnienia już złożonych, a w wyjątkowych wypadkach prosić powyższą władzę o przeprowadzenie dochodzeń, celem stwierdzenia lub wyjaśnienia pewnych okoliczności lub faktów.

Art. 9. Praca zawodowa może być zaliczona do wysługi lat (wzgl. dodatków za trzechlecia) tylko wówczas, jeżeli funkcjonariusz państwowy wykonywał ją jako swój zawód główny; obojętne jest przytem, czy za pracę swą pobierał wynagrodzenie, czy też nie.

Zawody poboczne spełniane częściowo lub przejściowo, obok zawodu głównego, nie mogą być zaliczone do wysługi lat.

Czas pracy zawodowej można zaliczać dopiero od chwili ukończenia 18 roku życia.

Art. 10. Komisja weryfikacyjna po zbadaniu złożonych dowodów, ewentualnie ich uzupełnień i wyników dochodzeń, zalicza do wysługi lat wykazany czas służby państwowej i samorządowej lub pracy zawodowej, o ile odpowiada ona warunkom ustawowym.

Przy ocenie, czy czas pracy zawodowej ma być zaliczony do wysługi lat, względnie dodatków za trzechlecia, rozstrzygający i decydujący jest fakt, czy praca zawodowa dała rzeczywiście doświadczenie i kwalifikacje uzdalniające funkcjonariusza państwowego do obecnie spełnianej służby państwowej.

Czas służby państwowej i samorządowej w państwach obcych ma być o ile nie przekracza lat 20, zaliczony w pełni, o ile przekracza ten czasokres, w ilości najwyżej lat 20 (dla nauczycieli szkół średnich—21).

Co do funkcjonariuszów państwowych, którzy przeszli do służby państwowej polskiej, bezpośrednio ze służby państwowej lub samorządowej w państwach obcych, w czasie od 1 listopada do 31 grudnia 1918 r. ma być uważany dzień 1 listopada 1918 r. za dzień przejścia, jeżeli co do terminu przejścia zachodzą wątpliwości.

W razie nieusunięcia wątpliwości co do wiarygodności lub mocy dowodowej złożonych dokumentów, a także w razie wątpliwości co do szczegółów, czy poprzednia praca zawodowa przyczyniła się do nabycia kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniającego funkcjonariusza państwowego do spełniania obecnie służby państwowej bez względu na to, czy chodzi o cały czas służby lub pracy, czy też o pewne tylko okresy — komisja ma wstrzymać się od wydania decyzji i przedstawić sprawę za pośrednictwem władzy, przy której istnieje, ewentualnie właściwej władzy centralnej, wraz z umotywowanym wnioskiem do decyzji Rady Ministrów.

Poza powyższymi wypadkami, komisja weryfikacyjna komunikuje swe uchwały, które są ostateczne, władzy, przy której istnieje, przysyłając jej równocześnie akta sprawy.

Władza po otrzymaniu uchwały komisji, sporządza dla aktów odpisy dokumentów złożonych w oryginale lub zatrzymuje złożone kopje wierzytelne i deklaracje świadków, a treść uchwały komunikuje petentowi, zwracając oryginalne dokumenty i wydając równocześnie zarządzenia celem przyznania i asygnowania stosownego dodatku za wysługę lat (dodatków za trzechlecia) odpowiednio do ilości lat, zaliczonych przez komisję weryfikacyjną, oraz lat, zaliczonych przez komisję weryfikacyjną, oraz lat dotychczasowych w służbie państwowej polskiej.

Władza przyznająca i asygnująca uposażenie obowiązana jest sporządzić i prowadzić dokładny wykaz terminów wysługi funkcjonariuszów państwowych, celem terminowego przyznawania w przyszłości wyższych dodatków za wysługę lat (za trzechlecia).

Art. 11. Wzory protokołu i uchwał, tudzież zawiadomień o uchwałach komisji weryfikacyjnej, a także zawiadomień o przyznaniu dodatku za wysługę lat załącza się (załączniki № 1, 2 i 3).

II. Dodatek za studia wyższe.

Art. 12. Za funkcjonariuszów państwowych, posiadających studia wyższe na jednym fakultecie uniwersytetu lub równorzędnego zakładu

naukowego, zakończone przepisaniem egzaminami, uważa się tych, którzy złożą dowody:

- 1) złożenia egzaminu dojrzałości najmniej 7-klasowej ogólnokształcącej szkoły średniej (lub ukończenia seminarjum duchownego u teologów) przed rozpoczęciem studiów wyższych,
- 2) złożenia egzaminów lub uzyskania stopnia akademickiego:
 - a) jednej z wymienionych w następującym wykazie kategorii (załącznik № 4) w jednej ze szkół wyższych tam wyliczonych, przyczem o ile chodzi o szkoły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Rosji, studia winny być ukończone przed 1 listopada 1918 r., studia w szkołach wyższych w Rosji przed 1 października 1917 r., jako datę od której ustrój tych szkół wskutek rządów bolszewickich został zmieniony,
 - b) nie podpadających pod określenia wymienione pod a) jednak nostryfikowanych, zgodnie z obowiązującymi przepisami przez jedną z wymienionych w następującym wykazie polskich szkół wyższych,
 - c) wszelkich innych i z jakiegokolwiek zagranicznej szkoły wyższej, którą Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w każdym poszczególnym wypadku uzna za odpowiadające postanowieniom odnośnej ustawy o uposażeniu.

Jeżeli w złożonych dyplomach uzyskanych stopni lub świadectwach ze złożonych egzaminów nie stwierdzono wyraźnie, jaki normalny (przepisany) okres studiów potrzebny jest niezbędnie do uzyskania stopnia lub dopuszczenia do egzaminu końcowego (ostatniego), funkcjonariusz państwowy winien złożyć dokumenty, potrzebne dla stwierdzenia w sposób niewątpliwy długości przepisanego okresu studiów.

W razie jakichkolwiek wątpliwości np. co do autentyczności złożonych dokumentów szkolnych, długości przepisanego czasu studiów i t. p. należy odnieść się o decyzję do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Decyzja tego Ministerstwa w powyższych sprawach jest ostateczną.

Art. 13. Wszyscy funkcjonariusze państwowi mają, o ile ubiegają się o przyznanie im dodatku za wyższe studia, wnieść za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy podanie i dołączyć do niego dowody ukończenia jednej ze szkół akademickich.

W przyszłości, funkcjonariusze państwowi, ubiegający się o przyznanie dodatku za wyższe studia, mają złożyć dowody ich ukończenia równocześnie z objęciem służby.

Art. 14. Bezpośrednio przełożona władza funkcjonariusza przesyła podanie wraz z dokumentami, władzy powołanej do przyznania i asygnowania uposażenia; władza ta bada złożone dokumenty i o ile odpowiadają one wymogom art. 12 rozporządzenia niniejszego i nie nasuwają żadnych wątpliwości, przyznaje i asygnuje funkcjonariuszowi należny mu, w myśl postanowienia odnośnej ustawy o uposażeniu, dodatek za studia wyższe.

Jeżeli funkcjonariusz złoży dowody ukończenia dwóch lub więcej fakultetów, należy wziąć za podstawę wymiaru studja, ukończone na tym fakultecie, na którym przepisany jest dłuższy czas trwania studjów normalnych.

Przyznanie i asygnowanie po raz pierwszy dodatku za wyższe studja, może nastąpić odrębnie lub łącznie z przyznaniem i asygnowaniem dodatku za usługę lat w myśl art. 10 rozporządzenia niniejszego.

CZĘŚĆ DRUGA.

Dodatek drożyniany.

Art. 15. Żonę uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożynianego, to jest przy zaliczeniu funkcjonariusza państwowego do danej grupy rodzinnej tylko wówczas, jeżeli pozostaje na utrzymaniu funkcjonariusza państwowego.

W razie separacji od stołu i łóża, żonę uwzględnia się tylko wówczas, jeżeli funkcjonariusz państwowy złoży dowód, że do utrzymania żony zobowiązany został wyrokiem sądowym.

Nie uwzględnia się również żony funkcjonariusza, pozostającej w służbie państwowej.

Kobieta - funkcjonariusz państwowy, zamężna ma być traktowana w zasadzie jako samotna. Męża i dzieci kobiety - funkcjonariusza państwowego uwzględnia się tylko w tym wypadku, jeżeli kobieta udowodni, że mąż jest zupełnie niezdolny do zarabkowania, a co zatem idzie nie może czynić zadość ciężącemu na nim obowiązкови utrzymania rodziny, wskutek czego obowiązek ten ciąży faktycznie na kobiecie - urzędniku.

Art. 16. Dzieci i pasierbów, powyżej lat 18 uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożynianego tylko wówczas, jeżeli uczęszczają do szkół publicznych, co stwierdzone być musi stosownym dowodem ze strony właściwej władzy szkolnej, który składać należy władzy przełożonej z początkiem każdego półroczu szkolnego. O ile zaś chodzi o dzieci ułomne fizycznie lub umysłowo, nie mogące zarabiać na swoje utrzymanie, okoliczność ta musi być stwierdzona świadectwem lekarza lub zakładu leczniczego, określającym ściśle ułomność fizyczną lub umysłową, wykluczającą możność zarabkowania. Władza może poddać dzieci takim badaniu lekarza urzędowego.

W wypadkach wątpliwych władza może zażądać od urzędnika dowodów, że dzieci jego lub pasierbowie nie utrzymują się same, a o ile chodzi o pasierbów, że nie posiadają własnego zaopatrzenia (np. osobistego majątku, renty sierociej i t. p.).

Art. 17. Celem wymierzenia i asygnowania dodatku drożynianego, urzędnicy i niżsi funkcjonariusze państwowi mają wypełnić deklaracje według załączonego wzoru (załącznik № 5), i złożyć je swemu bezpośredniemu przełożonemu wraz z ewentualnymi zaświadczeniami i dowodami do przejrzenia i sprawdzenia.

Art. 18. Bezpośredni przełożony, po zbadaniu i sprawdzeniu dat deklaracji i złożonych dowodów i zaświadczeń, stwierdza prawdziwość

dat, zawartych w deklaracji, swym podpisem, poczem przesyła łącznie deklaracje wszystkich podległych sobie urzędników i funkcjonarjuszów, władzy powołanej do przyznania i asygnowania uposażenia, a w przyszłości donosi tej władzy bezzwłocznie, na podstawie doniesień urzędnika lub innych informacji, o wszelkich zmianach, wpływających na wymiar dodatku.

Art. 19. O zmianach warunków, wpływających na zaliczenie do innej grupy rodzinnej, funkcjonarjusz winien zawiadomić niezwłocznie swą bezpośrednią przełożoną władzę, składając stosowny dokument stanu cywilnego, (metryka chrztu, ślubu, śmierci i t. p.) lub zaświadczenie urzędowe.

Art. 20. Za świadomie nieprawdziwe lub fałszywe zeznania, złożone w deklaracji, jak również za zaniechanie niezwłocznego zawiadomienia właściwej władzy o zmianach wpływających na niższy wymiar dodatku, funkcjonarjusz państwowy będzie — niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności wedle obowiązujących ustaw karnych — pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Art. 21. Władza powołana do przyznania i asygnowania uposażenia, po sprawdzeniu lub przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń, na podstawie dat w deklaracji zawartych, zalicza podległych funkcjonarjuszów państwowych do właściwych grup rodzinnych i, uwzględniając klasę, do której dana miejscowość należy, wymierza dodatek drożyzniany na podstawie ustalonego rozporządzeniem niniejszem mnożnika, łącznie z przyznaniem i asygnowaniem płacy zasadniczej, ustalonej ustawami z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. № 65 poz. 429—436.

Odpis polecenia wypłaty należy zakomunikować funkcjonarjuszowi, wymieniając, do której grupy rodzinnej go zaliczono.

Art. 22. Podział miejscowości na klasy przedstawia załączona tabela (załącznik 6).

Mnożnik dodatku drożyznianego, ustalony ustawami o uposażeniu dla miejscowości zaliczonych do klasy pierwszej na 150, zniża się dla klasy II do 135, dla III do 120, dla IV do 105, dla V klasy miejscowości do 90.

Wyniki, otrzymane z pomnożenia procentów płacy zasadniczej, czyli mnożnych, ustalonych w odnośnych ustawach o uposażeniu przez powyższe mnożniki, a wykazujące dodatki drożyzniane w markach polskich przedstawiane są w załączonej tabeli (załącznik № 7).

Ułamki marek zaokrągla się w górę do pełnej marki.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1920 r.

Prezydent Ministrów:

Witos.

Minister Skarbu:

W. Grabski.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski.

Załącznik № 1.

CZĘŚĆ TRZECIA

Wzory i tabele.

Do art. 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

P R O T O K Ó Ł

posiedzenia Komisji weryfikacyjnej przy (miejscowość)
 (władza, przy której komisja istnieje) w
 w dniu w sprawie zaliczenia poprzedniej służby
 w państwie służby samorządowej w
 pracy zawodowej jako
 do wysługi lat panu (pani) N.N., (charakter służbowy i władza, urząd,
 w którym pełni służbę) w myśl ustawy z dnia Dz.
 U. R. P. № poz. rozporządzenie Rady Ministrów
 z dnia Dz. № poz.

Obecni:

Przewodniczący
 Członkowie

Delegat Skarbu
 protokolant
 ewentualnie Referent

Komisja zbadała złożone przez pana (panią) NN

a) dokumenty oryginalne (zaświadczenia oryginalne):

1.
2.
3.
 i t. d. *).

b) wierzytelne odpisy

1.
2.
3.
 i t. d. *).

c) deklaracje świadków

1.
2.
3.
 i t. d. *).

1. Przy rozpatrywaniu dokumentów nie nasunęły się komisji żadne wątpliwości, poczem komisja powzięła jednogłośnie (większością trzech, czterech głosów) następującą

*) Wymienić dokładnie treść każdego dokumentu i czas, na jaki opiewa np. (dekret) pismo nominacyjne na Starostę w z dniem
 poświadczenie stwierdzające służbę w urzędzie gminnym — w charakterze przez czas od do
 zwolnienie ze stanowiska komisarza z dniem i t. p.

U C H W A Ł E:

Panu (pani) N.N. (charakter służbowy) zalicza się do wysługi lat z poprzedniej służby w państwie służby samorządowej pracy zawodowej w charakterze (np. adwokata, lekarza, inżyniera, starszego strzelca, ślusarza maszynowego, strażnika-leśniczego i t. p.) — czas od do ogółem lat miesięcy dni w myśl ust. z dnia
Dz. U. № poz.

2. Przy rozpatrywaniu dokumentów stwierdzono:

- a) że w czasie od do spełniał pan N.N. zajęcie (określenie zajęcia), jako zawód poboczny obok zawodu głównego (wymienić);
- b) że praca zawodowa w czasie od do nie przysposabiała, uzdalniała pana N.N. do sprawowanego urzędu, ale szła w innym zupełnie kierunku;
- c) że praca zawodowa spełniana od do polegała na pełnieniu tylko czynności podrzędnych, nie dających jakiegokolwiek wprawy, doświadczenia i wyrobienia, uzdalniających do obecnie pełnionej służby państwowej.

Po zarządzeniu przez przewodniczącego głosowania, przyjęto jednogłośnie (większością trzech, czterech głosów) następującą

U C H W A Ł E:

Panu (pani) N.N. (charakter służbowy):

- a) zalicza się z poprzedniej służby w państwie samorządowej w pracy zawodowej w charakterze (np. adwokata, lekarza, handlowca, leśnika) do wysługi lat za czas od do ogółem lat miesięcy w myśl ustawy z dnia Dz. U. R. P. № poz. art. ;
- b) nie zalicza się natomiast czasu pracy zawodowej od do (zajęcia w od do).

Delegat Skarbu nie wniósł sprzeciwu.

3. Przy rozpatrywaniu dokumentów co do pozycji a) nie nasunęły się komisji żadne wątpliwości, natomiast co do pozycji b) stwierdziła komisja brak dokładnie określonego czasu i charakteru zajęcia, jakiemu się pan N.N. wówczas oddawał — czy był to zawód główny, czy tylko uboczne zajęcie. Co do poz. c) zwrócił uwagę członek komisji, pan, że praca zawodowa np. na roli nie stoi w żadnej łączności i nie daje przygotowania, kwalifikacji i doświadczenia uzdalniającego do służby państwowej, spełnianej obecnie przez p. N.N.

Po zarządzeniu przez przewodniczącego głosowania, przyjęto jednogłośnie (większością trzech, czterech głosów) następującą

U C H W A Ł E:

Panu (pani) N.N. (charakter służbowy):

- a) zalicza się z poprzedniej służby w państwie

służby samorządowej w, pracy zawodowej,
jako (np. adwokata, technika i t. p.) od
wysługi lat czas od do ogółem
lat, miesięcy dni
w myśl ustawy z dnia Dz. U. R. P. №
poz. art. ;

- b) odnośnie do czasu od do wstrzymuje
się orzeczenie i przekazuje się (władzy) do uzu-
pełnienia celem dokładnego stwierdzenia granic czasu i cha-
rakteru zajęcia, jakiemu p. N.N. wówczas się
oddawał.

Odnośnie do zaliczenia czasu od do
delegat Skarbu założył sprzeciw.

C i ą g d a l s z y

dnia komisja w tym samym składzie, jak powyżej

- a) Po zbadaniu uzupełnień, przeprowadzonych przez władzę (któ-
ra przeprowadziła dochodzenia) komisja stwierdziła, że podniesione na
poprzednim posiedzeniu wątpliwości zostały (w zupełności) usunięte
i po zarządzeniu przez przewodniczącego głosowania, powzięła jedno-
głośnie (większością trzech, czterech głosów) następującą

U C H W A Ł E:

Panu (pani) N. N. (charakter służbowy) zalicza się—nie zalicza się
z poprzedniej służby w państwie służby samorządowej
w pracy zawodowej, w charakterze
(np. komiwojażera, detektywa) dodatkowo czas od
do ogółem lat miesięcy
dni razem z poprzednio zaliczonym czasem lat,
miesiące dni

Delegat Skarbu utrzymuje założony poprzednio sprzeciw.

- b) Po zbadaniu uzupełnień, przeprowadzonych przez
(władza, która przeprowadziła dochodzenia) komisja stwier-
dziła, że pan (pani) N. N. zajęty był a) np. w bielskiem Kole T. S. L.,
jako sekretarz prowadzący czytelnię w przez lat pięć
. zajęcie to jednak nie było zawodem głównym
pana N. N., było tylko zajęciem ubocznym, któremu pan N. N. oddawał
się w miarę możliwości i wolnego czasu.

W uwzględnieniu jednak okoliczności, że praca ta uzdolniła p. N.N.
do sprawowania obecnie przezeń pełnionej służby, komisja powzięła je-
dnogłośnie (większością 3—4 głosów) następującą

U C H W A Ł E:

Panu (pani) N. N. (charakter służbowy) zalicza się z poprzedniej
służby w państwie służby samorządowej w
. pracy zawodowej, jako której to
służbie, zajęciu oddawał się pan N. N. obok swego zawodu głównego —
w charakterze (np. konduktora tramwaju) z wyka-
zanego czasu lat 5, dodatkowo jedynie lat 2 razem z poprzednio zaliczo-
nemi lat uwzględniając okoliczność, że oddając się temu

zajęciu, pan N. N. nabył kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniającego go do spełniania obecnie służby państwowej w charakterze

Przeciwko powyższej uchwale delegat skarbu założył sprzeciw, nadmieniając, że wobec założonego poprzednio sprzeciwu co do czasu od do sprawę należy uważać jako wypadek wątpliwy i celem rozstrzygnięcia co do obu pozycji, przedstawić ją Radzie Ministrów.

4. Przy rozpatrywaniu dokumentów, okoliczność, że zajęcie pana N. N. sprawowane było tylko w pewnych odstępach czasu (sezonowo) — nasunęła się wątpliwość co do charakteru tego zajęcia, które nie było prawdopodobnie zajęciem stałym, ale sprawowane było tylko ubocznie — nie wyklucza to jednak pewnego wyrobienia pana N. N. w kierunku obecnie przezeń zajmowanego stanowiska.

Również podniesiono wątpliwości co do autentyczności dokumentów*).

Po zarządzeniu przez przewodniczącego głosowania, przyjęto jednogłośnie (większością trzech, czterech głosów) następującą

U C H W A Ł E:

Sprawę zaliczenia p. N. N. lat poprzedniej służby w państwie służby samorządowej w pracy zawodowej w charakterze (np. handlowca, agromoma) w myśl ustawy z dnia Dz. U. № poz. art. uważa się za wypadek wątpliwy i postanawia przedstawić Radzie Ministrów do decyzji.

5. Przy rozpatrywaniu przedłożonych dokumentów komisja ustaliła, że w czasie od do pozostawał pan N. N. na urlopie bez uposażenia — pełnił dobrowolną służbę wojskową i t. p.

Po zarządzeniu głosowania przez przewodniczącego — komisja po wzięła jednogłośnie (większością trzech, czterech głosów) następującą

U C H W A Ł E:

Panu (pani) N. N. (charakter służbowy) zalicza się do wysługi lat z poprzedniej służby w państwie służby samorządowej w, pracy zawodowej, w charakterze czas od do ogółem lat, miesięcy dni w myśl ustawy z dnia Dz. U. R. P. №, poz. art.

Odnosnie do czasu od do w którym Pan N. N. pełnił dobrowolną służbę wojskową — pozostawał na urlopie bez uposażenia, komisja wstrzymuje ostateczną decyzję, aż

*) Przytoczyć wątpliwości np. brak pieczęci — data wystawienia przypada na czas rozwiązania tej instytucji, która poświadczenie odnośne wydała — treść dokumentu nie zgadza się z warunkami w danym miejscu i czasie — wewnętrzne sprzeczności w treści aktu — osoba podpisana jako dyrektor — sekretarz i t. p. nigdy w danej instytucji nie pracowała.

do wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej (ustawy o służbie nauczycielskiej, ustawy o służbie policyjnej i t. p.).

Podpisy przewodniczącego, członków komisji i protokolanta.

Załącznik Nr 2.

Do art. 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

L

Komisja weryfikacyjna przy (władza, przy której komisja istnieje) na posiedzeniu w dniu w sprawie zaliczenia poprzedniej służby w państwie, służby samorządowej w, pracy zawodowej, w charakterze (np. leśnika, adwokata, ślusarza i t. p.) do wysługi lat do dodatku za trzechlecie pana (pani) N. N. (charakter służbowy) w myśl ustawy z dnia Dz. U. R. P. № poz. art. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia Dz. U. R. P. №, poz. powzięła następującą uchwałę:

(uchwała z protokołu posiedzenia komisji weryfikacyjnej).

W myśl powyższej uchwały proszę:

- 1) o wydanie dalszych zarządzeń w myśl art. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia
- 2) a) o zarządzenie uzupełnienia dokumentów (wymienić których przez np. ustalenie granic czasu, stwierdzenie charakteru służby;
b) przesłuchanie świadków co do i t. p. (jak w uchwale);
- 3) przedstawienie aktów sprawy, jako wypadku wątpliwego, Radzie Ministrów celem powzięcia decyzji.

W wypadkach od 3) następuje umotywowanie podniesionych wątpliwości jak w protokole posiedzenia i wniosek przewodniczącego komisji co do zaliczenia, względnie niezaliczenia czasu wysługi, np.

I. Wobec wyżej przytoczonych wątpliwości — komisja uznała powyższy wypadek jako wątpliwy — pozostawiając rozstrzygnięcie Radzie Ministrów. Z uwagi jednak, że służba p. N. N. w czasie od do pozostawała w pewnej łączności ze służbą państwową pełnioną obecnie, komisja uważałaby za usprawiedliwione z wykazanego czasu lat $8\frac{1}{2}$ zaliczyć do wysługi lat 3, albo

II. Wobec wyżej przytoczonych wątpliwości — nadto wobec braku momentów, któreby usprawiedliwiały zaliczenie czasu pracy (np. w przedsiębiorstwie tramwajowym) do wysługi lat — Komisja wyraziła zdanie, że sprawę zaliczenia p. N. N. tych lat do wysługi należałoby załatwić odmownie.

Data

Podpis przewodniczącego

Załącznik Nr. 3.

Do art. 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

L

Do

Pana N. N.
(charakter służbowy)

Przez Pana Starostę, Inspektora Szkolnego etc.

w

Komisja weryfikacyjna przy (władza, przy której komisja istnieje) uchwałą z dnia L. prot. zaliczyła Panu z poprzedniej służby w państwie służby samorządowej w Dz. U. № 65 poz. art. czas od do ogółem lat, miesięcy, dni nie zaliczyła natomiast z wykazanego przez Pana czasu lat.

Od tej uchwały nie przysługuje Panu żadne odwołanie.

Na podstawie powyższej uchwały, przyznaje Panu dodatek za wysługę lat zaliczonych w pełnej liczbie (np. ośmu, dwunastu) nadto lat spędzonych w służbie państwowej polskiej w wysokości %.

Resztę zaliczonego czasu w ilości (np. siedmiu miesięcy, czternastu dni) uwzględni się przy najbliższym wymiarze za następną wysługę lat (następny dodatek za trzechlecie) w terminie oznaczonym w art. ustęp ostatni ustawy z dnia Dz. U. R. P. № poz.

Równocześnie doliczam Panu — na podstawie przedłożonych dokumentów, którymi wykazał Pan, zgodnie z postanowieniami art. rozp. R. M. z dnia Dz. U. R. P. № poz. (np. 3, 3^{1/2}, 4, 5) normalnych lat studjów wyższych na zakończonych przepisaniem egzaminami, w wysokości (np. 12^{1/2}, 15, 17^{1/2}, 20) % pańskiej pensji zasadniczej, t.j. mk. polskich i zarządzam równocześnie asygnowanie całego dodatku za wysługę lat i za studja wyższe w łącznej kwocie mk. polskich miesięcznie, poczynawszy od 1 lipca 1920 r.

Data

Podpis

Załącznik № 4.

Do art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

W Y K A Z

Uniwersytetów i szkół wyższych równorzędnych uniwersytetowi tudzież udzielanych przez nie świadectw (dyplomów).

A. P O L S K A.

Uniwersytety: Jagielloński w Krakowie, Jana Kazimierza we Lwowie, Warszawski w Warszawie, Poznański w Poznaniu, Stefana Batoryego w Wilnie, Politechnika w Warszawie, Szkoła Politechniczna we

Lwowie, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Akademia Rolnicza w Dublanach (Wydział Rolniczo-leśny Szkoły Politechnicznej we Lwowie), Akademia Weterynarii we Lwowie, Akademia Górnicza w Krakowie, Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, Wyższa Szkoła Handlowa w Warszawie, Seminarja duchowne djeceżalne w Poznaniu, Tarnowie, Przemyślu (Rzym.-kat. i Grecko-kat.), oraz w Stanisławowie.

Dowodem ukończenia studjów jest:

przy studjach teologicznych absolutorjum z całkowitego kursu nauk na jednym z uniwersyteckich Wydziałów teologicznych lub w jednym z wymienionych seminarjów djeceżalnych lub doktorat teologii;

przy studjach prawnych: a) Absolutorjum uzyskane na jednym z uniwersyteckich Wydziałów prawnych i trzy egzaminy rządowe lub doktorat praw, b) Końcowy egzamin państwowy na Wydziale prawa i nauk politycznych Uniwersytetu Warszawskiego dla absolwentów nauk prawnych innych uniwersytetów;

przy studjach lekarskich: a) Doktorat wszechnauk lekarskich jednego z uniwersyteckich Wydziałów lekarskich, b) Uzupełniający egzamin lekarski, złożony przed Komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim, c) Końcowy egzamin lekarski dla absolwentów uniwersytetów niemieckich, pochodzących z ziem polskich b. cesarstwa Niemieckiego, złożony przed Komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim;

przy studjach politechnicznych: Świadcstwo złożenia drugiego egzaminu państwowego, Doktorat nauk technicznych;

przy studjach rolniczych i leśnych: Świadcstwo ukończenia czteroletniego kursu nauk na Studium Rolniczem Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dyplom tego studjum. Dyplom Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, w Warszawie. Magisterjum tej Szkoły. Świadcstwo z egzaminu głównego;

przy studjach filozoficznych: złożenie egzaminu naukowego dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich, Doktorat filozofji lub dyplom Akademji Rolniczej w Dublanach;

przy studjach weterynaryjnych; dyplom lekarza weterynaryjnego, Doktorat nauk weterynaryjnych;

przy studjach handlowych: świadcstwo ukończenia całkowitego kursu nauk Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie;

przy studjach w zakresie sztuk pięknych: świadcstwo ukończenia studjów, wydane przez Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie;

przy studjach specjalnych farmaceutycznych, geodetycznych i t. p.: Dyplom magistra farmacji, świadcstwo egzaminu państwowego.

(Wykaz niniejszy będzie uzupełniony w miarę postępu organizacji szkolnictwa wyższego w Państwie Polskiem).

B. AUSTRIA i KRAJE SUKCESYJNE.

Uniwersytety w Czerniowicach, Gracu, Insbruku, Pradze (czeski i niemiecki) i Wiedniu.

Samodzielne Wydziały teologiczne w Olomuńcu, Solnogradzie i Wiedniu (ewang.), Zakład naukowy teologii izraelskiej w Wiedniu, Rzymsko-katolickie Seminarja duchowne djeceżalne w całej Austrii i krajach sukcesyjnych.

Szkoły politechniczne w Berlinie (czeska i niemiecka), Gracu, Pradze (czeska i niemiecka) i Wiedniu.

Akademja Weterynaryj w Wiedniu, Akademje Górnicze w Leoben i Przybramie, Akademja Ziemiańska w Wiedniu, Akademja eksportowa w Wiedniu, Akademja dla sztuk plastycznych w Wiedniu.

Dowodem ukończenia studjów jest przy studjach teologicznych, prawniczych, lekarskich, filozoficznych, politechnicznych, weterynaryjnych, w zakresie sztuk pięknych oraz studjów specjalnych jak w szkołach wyższych polskich.

Przy studjach górniczych złożenie dwóch egzaminów państwowych;

Przy studjach rolniczych i leśnych złożenie trzech egzaminów państwowych;

przy studjach handlowych dyplom Akademji eksportowej w Wiedniu;

przy studjach konsularnych absolutorjum pięcio-letniego kursu nauk Akademji konsularnej.

C. N I E M C Y.

Uniwersytety: w Berlinie, Bonn, Wrocławiu, Erlangen, Fryburgu, w Badeni, Giessen, Getyndze, Gryfji, Halli, Heidelbergu, Jenie, Kilonji, Królewcu, Lipsku, Marburgu, Monachjum, Monasterze, Rostoku, Strasburgu, Tybindze, Würzburgu i Frankfurcie nad Menem.

Akademja wojskowo-lekarska w Berlinie.

Politechniki w Akwizgranie, Berlinie, Brunzswiku, Wrocławiu, Gdańsku, Darmsztadzie, Dreźnie, Hanowerze, Karlsruhe, Monachjum, Stuttgartzie, Göthen.

Akademje weterynaryj w Berlinie, Hannowerze, Monachjum, Stuttgartzie.

Akademje górnicze w Berlinie, Claustal, Fryburgu w Saksonji.

Akademje leśnicze w Eberswaldzie, Eisenach, Hann-Münden, Tharandt.

Akademje rolnicze (Landwirtschaftliche Hochschulen) w Berlinie, Bonn, Poppelsdorf, Hohenheim, Weihestephan.

Akademje handlowe (Handelshochschule) w Berlinie, Kilonji, Lipsku, Mannheim i Monachjum.

Akademje sztuk pięknych w Berlinie, Dreźnie, Düsseldorfie, Karlsruhe, Kassel, Królewcu, Monachjum i Stuttgartzie.

Dowodem ukończenia studjów jest przy studjach uniwersyteckich złożenie egzaminów państwowych dla teologów, prawników, lekarzy i nauczycieli. Doktorat jednego z Wydziałów uniwersyteckich.

przy studjach politechnicznych i górniczych dyplom inżyniera lub doktora inżynierji;

przy studjach weterynaryj złożenie egzaminu zawodowego (Fachprüfung) lub doktorat medycyny weterynaryjnej;

przy studjach leśniczych złożenie egzaminu dyplomowego z leśnictwa;

przy studjach rolniczych rolniczy egzamin końcowy (Landwirtschaftliche - Abgangsprüfung) lub następny egzamin zawodowy.

przy studjach handlowych egzamin dyplomowy,

przy studjach w zakresie sztuk pięknych świadectwo ukończenia studjów.

D. R O S J A.

Uniwersytety w Charkowie, Dorpacie, Helsingforsie, Kazaniu, Kijowie, Moskwie, Odesie, Saratowie, Petersburgu, Tomsku i w Warszawie (dawny), Akademje duchowne (prawosławne) w Kazaniu, Kijowie, Moskwie i Petersburgu, Rzym.-Katol. w Petersburgu.

Wojenna Akademia medyczna w Petersburgu. Żeński Instytut medyczny w Petersburgu.

Wojenna Akademia prawnicza w Petersburgu. Cesarska szkoła prawna w Petersburgu. Demidowskie liceum prawnicze w Jarosławiu, Cesarskie liceum cesarzewicza Mikołaja w Moskwie.

Instytuty historyczno-filozoficzne w Petersburgu i Nieżynie. Wyższe kursy żeńskie w Petersburgu, Żeński Instytut pedagogiczny w Petersburgu, Liceum Aleksandrowskie w Petersburgu, Łazarewski Instytut języków wschodnich w Moskwie, Instytut orjentalny we Władywostoku, Politechniki w Charkowie, Ekaterynosławiu (górnictwo), Helsingforsie, Kijowie, Moskwie (Akademja techniczna i politechnika), Nowo-Czerkas-ku, Petersburgu (Instytut technologiczny, Instytut Politechniczny, Instytut inżynierów cywilnych, Instytut inżynierów drogowych i wodnych, Instytut elektrotechniczny, Instytut górniczy, żeńskie kursy politechniczne), w Rydze, Tomsku i Warszawie (dawne).

Instytuty weterynaryjne w Charkowie, Dorpacie, Kazaniu i Warszawie (dawny).

Instytuty leśnicze i rolnicze w Moskwie, Puławach (dawny) Petersburgu (Instytut leśniczy, Stebutowskie żeńskie kursy leśne).

Akademja sztuk pięknych w Petersburgu i Moskwie.

Dowodem ukończenia studjów jest przy studjach: teologicznych, prawniczych, lekarskich, historyczno-filologicznych, matematyczno-przyrodniczych: dyplom ukończonego (rzeczywistego) studenta, (dający prawa urzędnika do 10 lub 12 rangi, dyplom 1-go lub 2-go stopnia, na Wydziałach medycznych—lekarza, w Instytutach historyczno-filologicznych — nauczyciela gimnazjalnego i dyplomy oznaczone jako równorzędne);

przy politechnicznych — dyplom inżyniera (dający prawa urzędnika do 10 lub 12 rangi);

przy studjach weterynaryjnych — dyplom lekarza weterynarii;

przy studjach leśnych i rolniczych: dyplom uczono-ego agronoma, hydrotechnika, leśnika lub inny oznaczony jako równorzędny (dający prawa do 10 lub 12 rangi urzędników państwowych);

przy studjach w zakresie sztuk pięknych: dyplom artysty lub architekta (dający prawa do 10 lub 12 rangi urzędników państwowych).

E. B E L G J A.

Uniwersytety państwowe w Gandawie i Leodjum, Wolny Uniwersytet w Brukseli.

Akademja Górnicza i Wydział politechniczny (Ecole des Mines et Faculte politechnique) w Mons.

Akademja Weterynarii (Ecole de Medecine Veterinaire de L'Etat) w Cureghem.

Wyższy Instytut handlowy w Antwerpii.

Dowodem ukończenia studjów jest:

przy studiach teologicznych: stopień licencjata teologii lub prawa kanonicznego;

przy innych studiach uniwersyteckich: dyplom jednego ze stopni państwowych (grades légaux) a nie stopni naukowych (grades scientifiques) kandydata, inżyniera i t. p. Dyplom musi być potwierdzony przez Commission d'enterinement;

przy studiach technicznych: dyplom inżyniera lub chemika;

przy studiach weterynaryjnych: dyplom lekarza weterynarii;

przy studiach handlowych stopień licencjata lub doktora.

F. FRANCJA.

Uniwersytety w Aix-Marseille, Besançon, Bordeaux, Cean, Clermont, Dijon, Grenoble, Lille, Lyon, Montpellier, Nancy, Paryżu, Poitiers, Rennes, Tuluzie.

Szkoły techniczne: l'Ecole Nationale des ponts et chaussees w Paryżu, Ecole speciale d'architecture w Paryżu, Ecole Nationale superieure des mines w Paryżu, Ecole Centrale des Arts et Manufactures w Paryżu.

Dowodem ukończenia studiów jest przy studiach uniwersyteckich: dyplom stopni państwowych (nie uniwersyteckich stopni tej samej nazwy) licencjatu lub doktoratu, dla studiów lekarskich tylko doktorat lub dyplom chirurga-dentysty;

przy studiach politechnicznych: dyplom inżyniera.

G. SZWAJCARJA.

Uniwersytety w Bazylei, Bernie, Fryburgu, Genewie, Lozannie, Neufchatel, Zurychu.

Politechnika w Zurychu.

Dowodem ukończenia studiów jest przy studiach uniwersyteckich: dyplom licencjatu lub doktoratu, związkowy dyplom lekarski (dla lekarzy medycyny, dentystów lub weterynarzy) albo farmaceutyczny;

przy studiach politechnicznych: dyplom inżyniera lub chemika.

Załącznik Nr 5.

Do art. 17

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

DEKLARACJA

do wymiaru dodatku drożyznianego w myśl ustawy z dnia . . .

Dz. U. Rz. P. №, poz.

złożona przez

1. Imię i nazwisko
2. Charakter służbowy
3. Urząd (władza)

4. Miejscowość
 5. Stan rodzinny: (samotny, żonaty)
(samotna, zamężna)
 6. Czy żona zajęta w służbie państwowej, w jakim charakterze i jakie pobiera uposażenie
 7. Ilość dzieci ślubnych (uprawnionych) i pasierbów z podaniem daty (dzień, miesiąc i rok) urodzenia
 8. Ile dzieci (pasierbów) w wieku ponad lat 18 uczęszcza do szkół publicznych i w jakich zakładach się uczą
 9. Ile dzieci w wieku ponad lat 18 nie może się utrzymywać samoistnie i dlaczego?
 10. Ile dzieci w wieku poniżej lat 18 utrzymuje się samoistnie (jest zajętych w służbie państwowej i jakie pobiera uposażenie)
 11. Ile dzieci weszło w związki małżeńskie i nie pozostaje na utrzymaniu urzędnika
 12. Powody, dla których żona utrzymuje wyjątkowo męża i dzieci
 13. Czy żyje z żoną w seperacji, jeżeli seperowany z żoną, czy i na podstawie jakiego wyroku sądowego jest obowiązany do utrzymywania żony (ewent. i dzieci)
- Prawdziwość zawartych w niniejszej deklaracji zeznań poświadczam własnoręcznym podpisem

dnia 1920 r.

Powyższą deklarację sprawdziłem na podstawie złożonych dokumentów; a mianowicie: *)

., dnia 1920 r.

Podpis bezpośredniego przełożonego

Pieczęć urzędowa.

*) Podać dokumenty, np. metryki ślubu z daty
metryki chrztu (urodzenia) z daty, zaświadczeń kierownictwa szkoły w
. z daty, świadectwa lekarskiego i t. p.
specjalnie co do pracowników kolejowych (art. 14 ustawy z dnia
Dz. U. R. P. №, poz., dokumenty urzędowe stwierdzające uzna-
nie dziecka za własne tudzież fakt stałego pożycia we wspólnem gospodarstwie do-
mowem z pracownikiem kolejowym w dniu 1 lipca 1920 r., tudzież fakt utrzymywa-
nia tego dziecka w zupełności przez pracownika.

Załącznik Nr. 6.

Do art. 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

T A B E L A

podziału miejscowości w Państwie Polskiem na klasy dla oznaczenia mnożnika dodatku ekonomicznego.

I klasa.

Warszawa.

II klasa.

Biała Siedlecka, Białystok, Będzin, Bielsk, Chełm, Częstochowa, Hrubieszów, Janów Siedlecki, Kielce, Lublin, Łódź, Łuków, Lubartów, Opoczno, Radom, Sochaczew, Sokółka, Sosnowiec, Zamość.

Biała, Borysław, Brzezany, Chrzanów, Drohobycz, Gorlice, Jarosław, Kołomyja, Kraków, Lwów, Nowy Sącz, Przemyśl, Rzeszów, Stanisławów, Stryj, Tarnów, Tarnopol, Tustanowice, Zakopane, Zamarstynów.

III klasa.

Angustów, Busk, Brzeziny, Biłgoraj, Chmielnik, Ciechanów, Dąbrowa, Garwolin, Grodzisk, Grójec, Janów Lubelski, Jędrzejów, Kolno, Kozienice, Krasnystaw, Kutno, Łask, Łomża, Łowicz, Maków, Miechów, Mińsk Mazowiecki, Mława, Olkusz, Ostrów, Otwock, Pabjanice, Pińczów, Piotrków, Płońsk, Płock, Pułtusk, Radzymin, Radzyń, Radomsk, Rawa, Sandomierz, Siedlce, Skierniewice, Sokółów, Staszów, Stopnica, Suwałki, Tomaszów Mazowiecki, Węgrów, Wierzbnik, Włodawa, Wysoko-Mazowieckie, Włocławek, Żyrardów, Żelechów, Zgierz, Żelów, Zawiercie, Zwolen.

Bochnia, Brody, Brzeszcze, Buczacz, Bruchowice, Czortków, Chodorów, Dębica, Delatyn, Dolina, Gródek Jagielloński, Halicz, Horodenka, Husiatyn, Jasło, Janów, Jaworów, Jaworzno, Kałusz, Kamionka Strumiłowa, Knichinin, Kosów, Krosno, Krynica, Kutu, Muszyna, Nadwórna, Nowy Targ, Oświęcim, Podhajce, Podwoleczyska, Rawa Ruska, Rohatyn, Sambor, Sarnok, Siersza Wodna, Skole, Sokal, Śniatyn, Szczakowa, Trembowla, Trzebinia, Turka, Tyśmienica, Wadowice, Wieliczka, Winniki, Zaleszczyki, Zbaraż, Złoczów, Żabie, Żółkiew, Żywiec.

Poznań, Bydgoszcz, Chojnice, Czarnków, Działdowo, Grudziądz, Kępno, Leszno, Ostrów, Puck, Rawicz, Toruń, Tczew, Wejcherowo, Wieleń, Zbąszyn.

IV klasa.

Wszystkie inne miejscowości liczące ponad 5.000 mieszkańców, a nadto Ostrzeszów i Odolanów.

V klasa.

Wszystkie pozostałe miejscowości.

Załącznik Nr. 7.

Do art. 22

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

T A B E L A**dodatków drożyznianych dla klas miejscowości od I do V
z uwzględnieniem grup rodzinnych.****A. URZĘDNIICY I NIŻSI FUNKCJONARJUSZE PAŃSTWOWI.**

(Profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni szkół akademickich otrzymują douatek drożyzniany taki, jak i urzędnicy IV, względnie V stopnia służbowego. Nauczyciele i dyrektorowie szkół średnich, nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących w średnich szkołach zawodowych i dyrektorowie wszystkich szkół zawodowych, inspektorowie szkolni i ich zastępcy, w końcu pomocnicy naukowci w szkołach akademickich otrzymują douatek drożyzniany taki, jak urzędnicy VI, VII, względnie VIII stopnia.

Nauczyciele szkół powszechnych i nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących i pomocniczych w niższych szkołach zawodowych — taki, jak urzędnicy VII, VIII, IX, X, względnie XI stopnia służbowego).

Instruktorowie w szkołach zawodowych pobierają douatek drożyzniany taki, jak urzędnicy VIII względnie IX stopnia służbowego.

Douatek drożyzniany wynosi dla samotnych miesięcznie w markach polskich:

1. Urzędnicy.

Stopień służbowy	K l a s a m i e j s c o w o ś c i				
	I	II	III	IV	V
I	7.500,—	6.750,—	6.000,—	5.250,—	4.500,—
II	6.750,—	6.075,—	5.400,—	4.725,—	4.050,—
III	5.700,—	5.130,—	4.560,—	3.990,—	3.420,—
IV	4.800,—	4.320,—	3.840,—	3.360,—	2.880,—
V	4.290,—	3.861,—	3.432,—	3.003,—	2.574,—
VI	3.780,—	3.402,—	3.024,—	2.646,—	2.268,—
VII	3.120,—	2.808,—	2.496,—	2.184,—	1.872,—
VIII	2.730,—	2.457,—	2.184,—	1.911,—	1.638,—
IX	2.362,50	2.126,25	1.890,—	1.653,75	1.417,50
X	1.920,—	1.728,—	1.536,—	1.344,—	1.152,—
XI	1.530,—	1.377,—	1.224,—	1.071,—	918,—
XII	1.350,—	1.215,—	1.080,—	945,—	810,—

2. Niżsi funkcjonariusze państwowi.

Stopień płacy	K l a s a m i e j s c o w o ś c i				
	I	II	III	IV	V
1	1.050,—	945,—	840,—	735,—	630,—
2	1.200,—	1.080,—	960,—	840,—	720,—
3	1.282,50	1.154,25	1.026,—	897,75	769,50
4	1.425,—	1.282,50	1.140,—	997,50	855,—
5	1.485,—	1.336,50	1.188,—	1.039,50	891,—
6	1.530,—	1.377,—	1.224,—	1.071,—	918,—
7	1.657,50	1.491,75	1.326,—	1.160,25	994,50
8	1.680,—	1.512,—	1.344,—	1.176,—	1.008,—
9	1.920,—	1.728,—	1.536,—	1.344,—	1.152,—

3. Dodatek ten podwyższa się we wszystkich stopniach służbowych i we wszystkich stopniach płacy miesięcznej jednakowo o marek polskich.

Grupa rodzinna	K l a s a m i e j s c o w o ś c i				
	I	II	III	IV	V
Mała rodzina .	600,—	540,—	480,—	420,—	360,—
Średnia rodzina.	1.050,—	945,—	840,—	735,—	630,—
Duża rodzina .	1.500,—	1.350,—	1.200,—	1.050,—	900,—

217.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonariuszów państwowych.*)

Na podstawie art. 11 ustawy z dn. 13/7.1920. Dz. Ust. № 65 poz. 429 art. 12 ust. z dn. 13/7.1920. Dz. Ust. № 65 poz. 431, art. 1 ust. z dn. 13/7.1920. Dz. U. № 65 poz. 432, art. 13 ust. z dn. 13/7.1920. Dz. U.

*) Ogłoszone w dzienniku ustaw. № 74 poz. 507 r. 1920.

№ 65 poz. 433, art. 21 ust. z dn. 13/7.1920. Dz. U. № 65 poz. 436 zarządza się co następuje:

Art. 1. Funkcjonariuszom państwowym etatowym i nieetatowym przysznaje się:

1) W razie podróży służbowych (komisyjnych) delegacji lub substytucji do miejscowości leżących poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- a) diety dzienne i
- b) zwrot kosztów podróży koleją, statkiem lub podwodami,
- 2) W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:
 - a) diety dzienne dla funkcjonariusza, jego żony i dzieci,
 - b) zwrot kosztów podróży koleją, statkiem i podróży kołowej funkcjonariusza, jego żony i dzieci oraz jednego (ej) sługi i
 - c) ryczałt na pokrycie kosztów przesiedlenia.

Art. 2. Normalne diety dzienne wynoszą w razie podróży służbowych w obrębie Państwa:

1) dla urzędników

I stopnia służbowego	100 mk. polskich
II " "	80 " "
III " "	80 " "
IV " "	70 " "
V " "	70 " "
VI " "	60 " "
VII " "	50 " "
VIII " "	40 " "
IX " "	40 " "
X " "	35 " "
XI " "	35 " "
XII " "	35 " "

2) dla wyższych funkcjonariuszów policji państwowej:

I stopnia służbowego	70 mk. polskich
II " "	70 " "
III " "	60 " "
IV " "	50 " "
V " "	40 " "
VI " "	40 " "
VII " "	35 " "
VIII " "	35 " "

3) dla sędziów

a) pobierających uposażenie grupy I	55 mk. polskich
b) " " " II	60 " "
c) " " " III i IV	70 " "

4) dla profesorów państwowych szkół akademickich (zwyuczajnych i nadzwyczajnych)

70 " "

5) dla nauczycieli szkół średnich, zawodowych i powszechnych kwotę ustaloną dla tego stopnia służbowego urzędników, według którego pobierają dodatek drożyznany do płacy zasadniczej.

Aplikanci otrzymywać będą diety tego stopnia służbowego, któremu odpowiada pobierane przez nich wynagrodzenie; aplikanci sądowi egzaminowani — zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej 50 mk. polskich, inni aplikanci sądowi 40 mk. polskich dziennie.

Urzędnikom niezaliczonym do żadnego stopnia służbowego należą się diety według tego stopnia służbowego, któremu odpowiada ich wynagrodzenie. W wypadkach wątpliwych bierze się za podstawę obliczenia uposażenie tego stopnia służbowego, do którego wysokość uposażenia pobieranego przez funkcjonariusza najbardziej się zbliża.

Dla żony funkcjonariusza przyznaje się diety w wysokości 75%, dla jego dzieci w wysokości 50% powyższego wymiaru.

Wysokość diet w razie podróży poza granicami Państwa normują osobne przepisy.

Jeżeli spowodowany podróżą służbową pobyt w tej samej miejscowości trwa dłużej niż 21 dni, to oznaczone powyżej diety zmniejszają się począwszy od 22 dnia o 25%.

W wyjątkowych wypadkach szef właściwej władzy centralnej może za zgodą Ministra Skarbu zezwolić na pobór pełnych diet, jednak nie dłużej jak na dalszy okres 42 dni.

Art. 3. Na czas pobierania dodatku drożyznianego urzędnicy pobierać będą uzupełnienie diet normalnych. Uzupełnienie to wynosi w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na ziemiach b. zaboru austriackiego i rosyjskiego 150%, a na ziemiach b. zaboru pruskiego 120% diet normalnych.

W przyszłości zwiększać lub zmniejszać się będzie to uzupełnienie równorzędnie ze zmianą mnożnika dla miasta Warszawy i Poznania w myśl postanowień o zmianie mnożnika dla oznaczenia dodatku drożyznianego, zawartych w poszczególnych ustawach o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych.

Art. 4. Jednostką obliczania diet jest 24 godzinny przeciąg czasu, liczący się zawsze od 12 godziny w nocy.

Za przeciąg czasu krótszy niż 24 godzin należy się djeta, jeżeli cała czynność komisyjna łącznie z podróżą trwała najmniej 6 godzin.

Diety należą się urzędnikom państwowym także za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania czynnej podróży służbowej.

Jeżeli urzędnik w czasie komisji poza swem miejscem służbowym zachoruje bez własnej winy, a choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, należą mu się diety za cały czas trwania choroby.

Jeżeli urzędnik w czasie odbywania komisji awansuje, liczą mu się wyższe diety od daty dekretu nominacyjnego.

KOSZTA PODRÓŻY.

A. Bilety kolejowe, dojazdy do dworca (przystani).

Art. 5. Koszta podróży obejmują ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, wydatki na dojazdy z dworca i na dworzec kolejowy, względnie z przystani i do przystani, zwrot kosztów przewozu bagażu podróżnego oraz wydatki na tragarzy.

Do przejazdu koleją w I klasie mają prawo;

- a) urzędnicy państwowi, zaliczeni od I do VI stopnia płacy włącznie, w tej liczbie nauczyciele szkół zawodowych i średnich, tudzież pomocnicy naukowcy w szkołach akademickich, o ile pobierają dodatek drożyzniowy do płacy zasadniczej według VI stopnia służbowego,
- b) bez względu na stopień służbowy—sędziowie i prokuratorowie, profesorowie zwyczajnych i nadzwyczajnych szkół akademickich, dyrektorzy szkół zawodowych i średnich, inspektorzy szkolni, komendant główny policji państwowej, starsi inspektorzy, inspektorzy, podinspektorzy i starsi komisarze policyjni.

Do przejazdu koleją w II klasie mają prawo;

- a) urzędnicy państwowi zaliczeni od VII do XII stopnia włącznie,
- b) bez względu na stopień służbowy aplikanci sądowi, kierownicy i nauczyciele szkół powszechnych, nauczyciele szkół zawodowych i średnich, pomocnicy naukowcy w szkołach akademickich, oprócz wymienionych w ustępie poprzednim, oraz komisarze, podkomisarze i aspiranci policyjni.

Jeśli na statku są tylko dwie klasy, zwraca się urzędnikom od I do VI stopnia włącznie, ceny biletu I klasy.

O ile urzędnik korzystał ze zniżek przewidzianych w przepisach o przejazdach ulgowych pracowników państwowych kolejami żelaznymi (Monitor Polski z dnia 13 lipca 1920, № 147) należy mu się zwrot opłat zniżkowych.

Śludze urzędnika zwraca się zawsze cenę biletu III klasy.

Wydatki na dorożki z dworca i na dworzec, z przystani i na przystań zwraca się wedle obowiązującej taryfy, wydanej przez właściwą władzę.

Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych stosunków, może odnośna władza centralna za zgodą Ministra Skarbu przyznać funkcjonariuszom faktycznie poniesione i udowodnione koszty dorożek.

B. Koszta przewozu bagażu.

Zwrot kosztów przewozu 80 kg. bagażu podróznego należy się urzędnikowi, o ile czynność komisyjna łącznie z podróżą trwa dłużej, niż 6 dni.

Wyjątkowo można przyznać zwrot kosztów przewozu o wyższej niż 80 kg. wadze, jeżeli do wykonania czynności komisyjnych potrzebnem było zabranie większej ilości akt lub innych przedmiotów, koniecznych do przeprowadzenia czynności komisyjnych i o ile okoliczność tę stwierdzi władza zarządzająca komisją.

C. Wydatki na tragarzy.

Wydatki na tragarzy zwraca się w kwocie faktycznie wydanej, ale tylko wówczas, gdy funkcjonariuszowi przysługuje prawo przewozu bagażu i nie wyżej jak 10 marek za usługę tragarza przy przejeździe i wyjeździe w jednej miejscowości.

D. Postanowienia ogólne.

Urzędnik może zasadniczo używać tylko pociągów osobowych. Użycie pociągów pośpiesznych jest dozwolone, o ile przez to zaoszczędzi.

dza się djety, lub jeśli komisja jest nagła. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego ma potwierdzić na rachunku władza zarządzająca komisją lub przełożona władza służbowa.

Przy podróży kołowej przyznaje się urzędnikowi koszta wedle taryfy obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonariuszom państwowym.

W razie stwierdzonej niemożliwości dostarczenia podwód zwraca się koszta podróży w faktycznie wydanej kwocie, o ile ona odpowiada praktykowanym w danym miejscu cenom najmu i wysokość jej została należycie stwierdzona.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych w odległości bliżej niż 2 kilometry od siedziby urzędowej nie należą się żadne koszta podróży.

Przy komisjach miejscowych w miastach mających ponad 50.000 mieszkańców można użyć dorożki, o ile odległość punktu komisyjnego od urzędu, względnie mieszkanie wynosi więcej, niż 2 kilometry.

Przy podróżach wspólnych zalicza należność za dorożkę, tudzież podróż kołową zawsze urzędnik, posiadający uposażenie wyższego stopnia służbowego. Wyjątek stanowią tylko miasta mające ponad 50.000 mieszkańców, gdzie każdy urzędnik zalicza osobno należność za przyjazd do dworca kolejowego i z powrotem.

Przy komisjach, których czynność zasadza się na obchodzeniu parcel (np. przy szkodach elementarnych, przy szkodach z powodu ćwiczeń wojskowych, komisjach reambulacyjnych kolejowych, komisjach wywłaszczeniowych i granicznych i t. p.) zalicza się za każdą godzinę stwierdzonego chodu 4 kilometry jazdy, które opłaca się według taryfy obowiązującej w danej miejscowości dla podwód dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonariuszów państwowych.

Emerytom w razie użycia ich w jakiej czynności komisyjnej lub służbowej należą się koszta podróży analogicznie do czynnych urzędników państwowych, djety zaś przyznaje się im według wysokości uposażenia pobieranego w chwili przejścia na emeryturę.

Pracownicy kontraktowi pobierają należności za podróże służbowe według umowy z nimi zawartej stosownie do przyznanego im wynagrodzenia; należności te jednak nie mogą przewyższyć należności, przyznanych funkcjonariuszom państwowym.

Art. 6. Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać, tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo umotywowane.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie może funkcjonariusz znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi przełożona władza lub władza administracyjna I instancji, właściwa dla danej miejscowości.

Przy podróżach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy powinien urzędnik odbyć co najmniej 40 kilometrów drogi w jednym dniu. Zresztą urzędnicy państwowi odbywający podróże służbowe mają używać takich środków przewozu, które, nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszymi kosztami dla skarbu Państwa.

Art. 7. Wysokość rycaltu przy przesiedleniu wynosi dla funkcjonariuszów samotnych kwotę równą jednomiesięcznemu uposażeniu, dla

utrzymujących do 4 członków rodziny dwumiesięcznemu uposażeniu, a dla utrzymujących więcej niż 4 członków rodziny trzymiesięcznemu uposażeniu (płacy zasadniczej łącznie ze wszystkimi dodatkami).

Które osoby mają być zaliczone w poczet członków rodziny urzędnika państwowego określają postanowienia o dodatku drożyznianym, zawarte w odnośnych ustawach o uposażeniu.

Przy przeniesieniu połączonym z awansem miarodajne jest uposażenie, osiągnięte w drodze awansu.

Prócz należności za bilety jazdy przysługuje funkcjonariuszowi przesiedlonemu prawo zarachowania należności za bagaż, a to dla samotnego 50 kg., dla żonatego 80 kg., a dla każdego z członków rodziny i sługi po 30 kg.,

O ile funkcjonariusz otrzymał ulgi z przewozu urządzenia domowego, należy mu wypłacać odpowiednio zmniejszony ryczałt.

O ile przy przesiedleniu musiano użyć drogi kołowej, urzędnik może zaliczyć dla każdego z trzech osób jedną podwodę.

Urzednikowi żonatemu można przyznać dopiero wówczas pełne koszta przesiedlenia, jeśli dostarczy dowodu zameldowania rodziny w nowym miejscu służbowym. Jeśli urzędnik przesiedla się sam, przyznaje mu się koszta przesiedlenia ustalone dla samotnego.

Dla urzędników, niezaliczonych do żadnego stopnia służbowego określa się ryczałt w wysokości uposażenia tego stopnia, który decyduje o wysokości djet (art. 2).

Jeżeli wskutek nadzwyczajnych wypadków cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należą się urzędnikom koszta podróży tam i z powrotem, a nadto i djety za cały czas pobytu tamże, przyczem niema miejsca ograniczenie zawarte w art. 2 rozporządzenia niniejszego.

Jeśli urzędnik będący na substytucji lub delegacji zostanie przeniesiony na stałe do tego miejsca, należą mu się, prócz normalnych kosztów przesiedlenia, także i koszta jednorazowej podróży do dawnej siedziby urzędowej i napowrót celem uregulowania spraw domowych, a nadto djety w czasie tej podróży. Podróż taka musi być ukończona w ciągu dni 8iu.

Urzednikowi będącemu na substytucji lub delegacji za djetami należy się za podróże komisyjne odbyte poza czasową siedzibą urzędową zwrot kosztów podróży, a nadto dodatek w wysokości 50% djet pobieranych za każdy dzień podróży komisyjnej.

Art. 8. W wyjątkowych wypadkach mogą być urzędnikom przyznane za zgodą Ministra Skarbu tytułem zwrotu kosztów przesiedlenia rzeczywiście poniesione wydatki, o ile będą one należycie udokumentowane.

Art. 9. Wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przesłane w terminie 14 dni po ukończeniu komisji.

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej komisją lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającej konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie poruczonej czynności.

Urzednikowi, wyjeżdżającemu na komisję może być udzielona zaliczka w wysokości najwyżej $\frac{2}{3}$ części przypuszczalnych kosztów podróży.

Przeciw odmowie przyznania policzonych w rachunku należności komisyjnych może być wniesione w ciągu 14 dni przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy centralnej, która rozstrzyga ostatecznie.

Art. 10. Przepisy zawarte w art. od 1 do 9 niniejszego rozporządzenia stosują się analogicznie do niższych funkcjonarjuszów państwowych na obszarze całej Rzeczypospolitej i pomocników kancelaryjnych w b. zaborze austriackim z następującymi zmianami:

- a) w razie podróży służbowych należą się funkcjonarjuszom niższym od 1 do 4 stopnia płac włącznie, tudzież posterunkowym i starszym posterunkowym policji państwowej dietyienne w kwocie 20 mk. polskich— funkcjonarjuszom niższym od 5 do 9 stopnia płacy oraz przodownikom i starszym przodownikom policji państwowej, tudzież pomocnikom kancelaryjnym w b. zaborze austriackim w kwocie 24 mk. polskich,
- b) zwraca się im, a w wypadkach przeniesienia także żonie, dzieciom i słudze, ceny biletów III klasy, względnie biletów II klasy, jeśli na statkach są tylko dwie klasy.

Art. 11. Urzędnicy, którzy dotychczas pobierali uposażenie według V b kategorii płacy otrzymywać będą w czasie przejściowym diety należące się urzędnikom V stopnia służbowego.

Art. 12. Diety mają służyć na pokrycie wszystkich wydatków, których w myśl rozdzorządzenia niniejszego nie zwraca się.

Art. 13. W wypadkach, w których konieczność podróży służbowych trwa stale przez dłuższe okresy czasu, szef właściwej władzy centralnej przyznać może za zgodą Ministra Skarbu ryczałt na podróże, płatny w miesięcznych ratach zgóry wraz z uposażeniem.

Art. 14. Przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem 1 sierpnia 1920 r. i mają zastosowanie do podróży służbowych i przesiedleń, które miały miejsce w czasie od 1 lipca 1920 r.

Art. 15. Do wyjaśnienia wątpliwości powstałych przy stosowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia powołane jest Ministerstwo Skarbu.

Art. 16. Niniejsze rozporządzenie znosi wszystkie przepisy o dietach i kosztach podróży, obowiązujące na wszystkich ziemiach wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1920 r.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

WRÓG POBITY UCIEKA W POPŁO-
CHU. ŻOŁNIERZ POLSKI UCHRONIŁ
NAS OD ZAGŁADY.

CZY KUPIŁEŚ POŻYCZKĘ
ODRODZENIA, NAMÓWIŁEŚ
CHOĆ JEDNEGO DO KUPNA?

DODATEK

do Dziennika Urzędowego

Ministerstwa Poczty i Telegr.

Nr. 21.

DNIA 4 WRZEŚNIA 1920.

Rok II.

TREŚĆ: Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu w sprawie przyznania funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych.

ROZPORZĄDZENIE *)

Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu

w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w artykule 14 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 65 poz. 429.

Art. 1. Aż do czasu zaliczenia posad urzędowych niższych funkcjonarjuszów państwowych do poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w artykule 14 Ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 65 poz. 429 — przyznaje się w wykonaniu art. 20 pkt. 1 b, pkt. 2 i pkt. 3 b powyższej Ustawy funkcjonarjuszom niższym place następujących stopni płacy z odpowiednim dodatkiem drożyznianym:

We wszystkich władzach i urzędach państwowych:

- 1) na obszarze byłego zaboru rosyjskiego i austriackiego:
 - a) starszym gońcom, mającym ukończonych lat 18 wieku — place pierwszego (1) stopnia,
 - b) woźnym — place trzeciego (3) stopnia,
- 2) na obszarze byłego zaboru austriackiego:
 - c) pomocniczym woźnym — place drugiego (2) stopnia;

W dykasterji Ministerstwa Poczty i Telegrafów:

- 1) na obszarze b. zaboru rosyjskiego:
 - a) pocztyljonom dotychczasowego 3 i 4 stopnia płacy i monterom służby technicznej — place czwartego (4) stopnia,
 - b) pocztyljonom dotychczasowego 2 stopnia płacy, tudzież starszym monterom i majstrom w służbie technicznej — place piątego (5) stopnia,

*) Ogłoszone w dzienniku ustaw Nr. 77 poz. 520 r. 1920.

- c) pocztyljonom dotychczasowego 1 stopnia płacy, tudzież starszym majstrom w służbie technicznej — płacę szóstego (6) stopnia,
- 2) na obszarze b. zaboru austriackiego:
 - a) pełnozatrudnionym listonoszom wiejskim — płacę pierwszego (1) stopnia,
 - b) stałym robotnikom w służbie technicznej, wiejskim sługom pocztowym — płacę drugiego (2) stopnia,
 - c) podurzędnikom pocztowym 1 do włącznie 5 stopnia szematu płac, ustanowionego austriacką ustawą z 25 stycznia 1914 r. Dz. P. P. № 16 — płacę czwartego (4) stopnia,
 - d) podurzędnikom pocztowym 6 do włącznie 9 stopnia szematu płac, ustanowionego austriacką ustawą z 25 stycznia 1914 r. Dz. P. P. № 16 — płacę piątego (5) stopnia,
 - e) podurzędnikom pocztowym 10 stopnia szematu płac, ustanowionego austriacką ustawą z 25 stycznia 1914 r. Dz. P. P. № 16 — płacę szóstego (6) stopnia.

Art. 2. W wypadkach, w których przyznane artykułem 1-ym uposażenie poszczególnym niższym funkcjonariuszom państwowym wraz z dodatkiem za wysługę lat—okazałoby się niższe od całego uposażenia pobranego w dniu 1 lipca 1920 r. przez danego funkcjonariusza (płacy zasadniczej z wszystkimi dodatkami) — przyznaje się takiemu funkcjonariuszowi dodatek wyrównawczy do wysokości kwoty, pobranej w dniu 1 lipca 1920 r. tytułem zaliczki na uposażenie za miesiąc lipiec 1920 r.

Dodatek ten pobierać będzie funkcjonariusz do chwili, w której w drodze awansu otrzyma uposażenie wyższego stopnia płacy. Jeżeli zaś wskutek zmiany mnożnika kwota uposażenia wszystkich stopni zostanie podwyższona lub niższa, odpada prawo do pobierania dodatku wyrównawczego.

Art. 3. Gońcy wogóle — a starsi gońcy w wieku poniżej lat 18 przyjmowani być mogą tylko jako pracownicy kontraktowi na podstawie umowy służbowej, zawartej w każdym poszczególnym wypadku.

Wynagrodzenie ich jednak nie może nigdy przewyższać $\frac{3}{4}$ uposażenia 1-go stopnia płacy funkcjonariuszów niższych ze stosownym dodatkiem drożyznianym (bez dodatku za wysługę lat).

Art. 4. Pomocnicy kancelaryjni na obszarze b. zaboru austriackiego spełniający tylko funkcje pomocnicze, zatrzymują nadal charakter funkcjonariuszów kontraktowych — a pobierane przez nich uposażenie nie może przewyższać każdorazowego uposażenia XII stopnia służbowego (płacy zasadniczej łącznie ze stosownym dodatkiem drożyznianym bez dodatku za wysługę lat).

Art. 5. Przyznanie odpowiednich stopni płac funkcjonariuszom niższym na obszarze byłej dzielnicy pruskiej nastąpi osobno.

Warszawa, dn. 5 sierpnia 1920 r.

Prezydent Ministrów

Witos.

Minister Skarbu:

W. Grabski.